

Meditacions: Diumenge de la cinquena setmana de Pasqua (cicle A)

Reflexió per a meditar el diumenge de la cinquena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: ens podem fiar de Jesús; vam ser creats pel cel; mirar la nostra pròpia vida.

JESÚS sap que, en poques hores, serà pres pels soldats, així que es prepara per viure la Passió. Decideix passar els seus últims moments amb aquells amb qui havia compartit més temps en aquesta terra, aquells a qui estimava de manera especial: els

apòstols. A ells, en acabar l'Últim Sopar, els obre la seva intimitat: és perfectament conscient que arribarà el dolor, l'abandonament, la tristesa, però no deixa que s'escampi el dramatisme entre els seus deixebles. «Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi» (*Jn 14, 1*).

Aquesta és la clau que el Senyor dona als seus deixebles per afrontar el que està per venir: fiar-se d'ell. Pot semblar una indicació massa genèrica, però en realitat respon a una necessitat essencial en l'ésser humà: la recerca de referències, la necessitat de recolzar-se en algú. Quan una persona, per exemple, es perd pel carrer, primer intenta localitzar un lloc que li resulti familiar per, des d'allà, tornar a traçar la ruta cap al seu punt de destí. Jesús els recomana el mateix als apòstols per a quan se sentin perduts en les jornades de la Passió:

creure en ell. És a dir, saber que no serà un patiment en va, sinó que, com havia anunciat, serà per donar-nos la vida.

També nosaltres, com els apòstols, podem experimentar situacions en què sentim l'absència de Jesús. El cansament, la incomprensió o la malaltia poden superar les nostres forces i fer-nos creure que estem sols. I és en aquests moments quan el Senyor ens demana que confiïem en ell, «que no ens recolzem en nosaltres mateixos sinó en ell.

Perquè l'alliberament de la torbació passa per la confiança. Encomanar-se a Jesús, fer el “salt”. I aquest és l'alliberament de l'angoixa. Jesús ha ressuscitat i és viu precisament per estar sempre al nostre costat. Ara podem dir-li: “Jesús, crec que has ressuscitat i que m'acompanyes. Crec que m'escoltes. Et porto tot el que em torba, els meus problemes: tinc fe en tu i m'encomano a tu”»^[1].

EN EL SEU discurs de comiat durant l'Última Cena, Jesús indica també un altre motiu de consol per viure els dies de la Passió: «A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on joestic» (*Jn* 14, 2-3). El Senyor es disposa a morir per reservar-nos un lloc al cel, un lloc que excedeix totes les expectatives que puguem forjar amb la nostra imaginació. Amb prou feines sabem que serà per sempre – encara que el temps també serà un misteri– i que estarem amb Déu.

La resurrecció de Crist no va ser un miracle qualsevol. No va consistir simplement a tornar a donar vida a un cos mort, com havia passat abans amb Llätzer (cf. *Jn* 11, 1-44) o el jove

de Naïm (cf. *Lc* 7, 11-17), ja que ells, al cap d'un temps, tornarien a morir. Jesús ha trencat les cadenes «per anar cap a un tipus de vida totalment nou, a una vida que ja no està subjecta a la llei de l'esdevenir i de la mort, sinó que està més enllà d'això; una vida que ha inaugurat una nova dimensió de l'home»^[2].

En inaugurar aquesta nova dimensió, la vida que Jesús ens ha aconseguit no respon a la lògica d'acumular patiments aquí baix per després gaudir al Paradís. Tots els sants, en molt diverses circumstàncies i èpoques, han estat persones felices, per la qual cosa escrivia sant Josepmaria que «la felicitat del Cel és per als qui saben ser feliços a la terra»^[3]. Crist ens ha preparat un futur que il·lumina el present i que ens omple d'alegria també en el nostre caminar terrenal. D'aquesta manera, podem reconèixer l'amor de Déu en tota situació: en la pobresa i

en la riquesa, en l'honor i en la calúmnia, en la salut i en la malaltia, en la pau i en la persecució; en cada instant de la nostra vida ens estem preparant per a aquesta nova estança perquè, en realitat, vam ser creats pel cel.

TOMÀS respon a les paraules de Jesús amb una pregunta plena de sentit comú: «Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?» (*Jn 14, 5*).

Efectivament, les dues propostes del Mestre –confiar en ell i la promesa del cel– no semblen tan senzilles de viure a la pràctica. Tomàs, com qualsevol, està buscant una mica més de seguretat. D'alguna manera, és com si es qüestionés: «Com sabré si estic seguint Déu o bé m'estic autoconvencent que això és el correcte quan en realitat no ho és?».

Felip també vol una confirmació i demana: «Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més» (*Jn 14, 8*). Jesús, però, replica amb una pregunta: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes?» (*Jn 14, 9*). Potser hauria estat més senzill contestar directament, però el que desitja Crist és que l'apòstol trobi la resposta mirant la seva pròpia vida.

L'experiència de la seva relació amb Jesús és molt més forta que qualsevol discurs. El record dels episodis viscuts junts –l'alegria quan el va cridar a seguir-lo, els primers miracles que va veure i va fer, les converses a soles– és el que el portarà a confiar en Jesús quan es presentin situacions com les de la Passió.

En aquestes setmanes de Pasqua podem tornar «allà on va començar la nostra història d'amor amb Jesús, on va ser la primera crida. (...)

Tornar a aquell moment, aquella situació, aquella experiència en què vam trobar el Senyor, vam sentir el seu amor i vam rebre una mirada nova i lluminosa sobre nosaltres mateixos, sobre la realitat, sobre el misteri de la vida»^[4]. Aleshores se'ns farà més fàcil confiar en Jesús i en les seves promeses. Probablement la Verge Maria recordaria sovint els moments que van marcar la seva existència, sobretot els relacionats amb el seu Fill. Ella ens ajudarà a caminar sense perdre de vista l'amor que ha alimentat la nostra vida i que ho continua fent.

.....

[1] Francesc, *Regina Coeli*, 10-V-2020.

[2] Benet XVI, *Jesús de Nazaret III*, Ediciones Encuentro, p. 284.

[3] Sant Josepmaria, *Forja*, n. 1005.

[4] Francesc, Homilia, 8-IV-2023.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-diumenge-de-la-cinquena-
setmana-de-pasqua-cicle-a/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-diumenge-de-la-cinquena-setmana-de-pasqua-cicle-a/) (04/04/2026)